

द्वितीया

ब्रह्मोवाच ।

“रूपं कान्तिरनौपमं भिषक्त्वं सर्व्वस्तुषु ।

सोमपत्न्यश्च लोकेषु सर्व्वमेतद्विद्यति ॥

महातपा उवाच ।

एतत् सर्व्वं द्वितीयायामन्विभ्यां ब्रह्मणा पुरा ।

दत्तं यस्मात्तत्स्तेषां तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥

एतस्यां रूपकामस्तु पुण्याहारो भवेन्नरः ।

संवत्सरं शुचिर्निर्द्वं सुखरूपी भवेन्नरः ॥

अन्विभ्यां ये गुणाः प्रोक्तास्ते तस्यापि भवन्ति च”

इति धराहपुराणम् ॥

अत्र जातफलम् ।

“निखिलगुणगभीरो दानशीलो दयालुः

खज्जलकुसुमदण्डः खच्छित्तोऽतिशूरः ।

निजसुखबलगन्वाच्छादितारातिवर्गो

भवति विपुलकीर्त्तियौ द्वितीयाप्रसूतः ॥”

इति कौष्ठेप्रदीपः ॥

अथ रथद्वितीया । स्कन्दपुराणे ।

“आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया पुण्यसंयुता ।

तस्यां रथे समारोप्य रामं मां भद्रया सह ॥

याज्ञोतुसर्वं प्रवृत्त्या प्रीणयेच्च दिजान् बहून् ।

ऋक्षाभावे तिथौ कार्या सदा सा प्रीतये मम ॥

सा यात्रा । मां जगन्नाथम् ॥

अथ मनोरथद्वितीया ।

सा आवयशुक्लद्वितीया । ‘मनोरथद्वितीयायां

दिवा वासुदेवार्चनं रात्रौ चन्द्रोदयेर्ध्यानं

नक्तश्च भोजनादिकम् ॥’ यथा विष्णुधर्मोत्तरे ।

‘देवमभ्यर्च्य पुण्येस्तु धूपदीपास्तुलेपनैः ।

उन्नक्तश्च बालेन्दोर्देवार्च्यं समाहितः ॥

नक्तं भुञ्जीत च नरो यावत्तिष्ठति चन्द्रमाः ।

अस्तं गते न भुञ्जीत व्रतभङ्गभयात्तरः ॥’

अथ भाटद्वितीया । लिङ्गपुराणे ।

‘कार्तिके तु द्वितीयायां शुक्लायां भाटपूजनम् ।

या न कुर्व्यादिनश्छान्तिं भातरः समजन्मनि ॥’

तस्या इति शेषः ॥ महाभारते ।

‘कार्तिके शुक्लपक्षे तु द्वितीयायां युधिष्ठिर ! ।

यमो यमुनया पूर्वं भोजितः खरुष्टे खयम् ॥

तस्यां निजगृहे पार्यं । न भोक्तव्यमतो दुष्टैः ।

यत्नेन भगिनीहस्ताङ्गोक्तं पुष्टिवर्धनम् ॥

दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विशेषतः ॥’

तथा ।

‘यमश्च पित्रगुप्तश्च यमदूताश्च पूजयेत् ।

अर्घ्यं चात्र प्रदातव्यं यमाय सहजद्वयेः ॥’

सहजद्वयेर्भगिनीभाटभिः । अर्घ्यमन्नः ।

ॐ एष्टुहि मार्तण्डज पाशहस्त

यमान्तकालोकधरामरेश ! ।

भाटद्वितीयाकृतदेवपूजां

यहाण चार्घ्यं भगवन्नमस्ते ॥

प्रणाममन्त्रः ।

ॐ धर्मराज नमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाय न ।

पाहि मां किङ्करैः साह्यं सूर्यपुत्र नमोऽस्तु ते ॥

यमुनाश्च संपूज्य नमस्कृत्वा ।

ॐ यमसुखसर्मस्तु यमुने लोकपूजिते ।

द्विधात्म

वरदा भव मे निर्द्वं सूर्यपुत्र ! नमोऽस्तु ते ॥

अन्नं दत्त्वा पठति ।

भातस्त्वामुजाताहं सुहृद्भक्तमिदं शुभम् ।

प्रीतये यमराजस्य यमुनाया विशेषतः ॥

ज्येष्ठा तवायजाताहमिति वदेत् ।

तथा यमद्वितीयायां यात्रायां मरणं भवेत् ॥

अनध्यायद्वितीया यथा ।

प्रे-को-चै-चाद्वितीयास्ताः प्रेतपक्षे गते तु या ।

या च कोनागरे जाते चैत्रावल्याः परेऽपि या ।

चातुर्मास्ये समाप्ते च द्वितीया या भवेत्तिथिः ।

पराखेताखनध्यायः पुराणैः परिकीर्तितः ॥”

इति तिथितत्त्वम् ॥

“पञ्चयोर्माघमासस्य द्वितीयां परिवर्जयेत् ॥”

इति विष्णुपुराणम् ॥

द्वितीयाकृतं, त्रि, (द्वितीयं कर्षणं कृतमिति ।

“कृणो द्वितीयद्वितीयश्रमबीजान् कृणौ । ५ ।

४ । ५८ । इति डाप् ।) वारुण्यकृतेचम् ।

इत्यमरः । २।६।६ । दोषसा भूद इति भाषा ॥

द्वितीयाभा, स्त्री, (द्वितीया हरिद्रावत् आभा-

तीति । आ + भा + कः ।) दाहहरिद्रा । इति

शब्दचन्द्रिका ॥

द्विजाः, त्रि, (द्वौ वा त्रयो वा । “संख्यायाया-

समादूराधिकसंख्याः संख्येये ।” २ । २ । २५ ।

इति समासः । “बहुव्रीहौ संख्येये ङवबहु-

गणात् ।” ५ । ४ । ७३ । इति डाप् ।) द्वौ वा

त्रयो वा इमे । इति संचिप्रसारः । नित्यबहु-

वचनान्तोऽयम् । (यथा, रघुः । ५ । २५ ।

“द्विजायद्यह्यहंसि सोऽमुमहं

यावद् यते साधयितुं तदर्थम् ॥”)

दिदन्, [त्रि] त्रि, (द्वौ दन्तौ यस्य । “वयसि दन्तस्य

दद ।” ५।४।१४१ । इति दन्तस्य दद-आदेशः ।)

दन्तद्वययुक्तयादिः । इति हेमचन्द्रः । ४।१२६ ।

दिदानी, स्त्री, (हे दामनी बन्धनरञ्जु यस्याः ।

“दामहायनान्ताच्च ।” ४।१२७ । इति डीप् ।)

रञ्जुद्वययुक्ता गौः । इति सुग्धबोधयाकरणम् ॥

दिदेहः, पुं, (द्वाभ्यां देहोऽख्येति । गलाननत्वा-

देवास्य तथात्वम् ।) गणेशः । इति त्रिकाण्ड-

शेषः । (द्वात्मकराशिः । इति ज्योतिषम् ॥)

दिधा, अ, (दि + “संख्याया विधार्थे धा ।” ५।३।

४२ । इति धा ।) द्विप्रकारम् । इति सुग्ध-

बोधम् । (यथा, देवीभागवते । ३ । ६ । ५ ।

“यथा दीपस्तथोपाधेयोऽगात् सज्जायते दिधा ।

ह्यायेवादर्शमध्ये वा प्रतिविम्बं तथावयोः ॥”)

दिधागतिः, पुं, (दिधा द्विप्रकारा गतिर्यस्य ।)

कुम्भीरः । इति हेमचन्द्रः । ४।४१८ । द्विप्रकार-

गतियुक्ते, त्रि ॥

दिधातुः, पुं, (द्वौ धातु यस्य । देवगणदेहवत्त्वा-

देवास्य तथात्वम् ।) गणेशः । इति शब्दरत्ना-

वली । (द्वौ धातु तान्नादिधातुद्वये यच्च ।)

धातुद्वये, स्त्री ॥

द्विधात्मकं, स्त्री, (दिधा आत्मा यस्य । कप् ।)

जातीकीयम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

द्विसुखा

द्विधाखेखः, पुं, (द्विधा लिख्यते यच्च । लिख +

आधारे ख्यत् ।) द्विधाखेखः । इति राज-

निर्वहणः ॥ द्विप्रकारखेखनीये, त्रि ॥

द्विनयकः, पुं, (द्विर्द्वितीयो नयक इव ।) दुर्धर्मा ।

इति हेमचन्द्रः ॥

दिपः, पुं, (द्वाभ्यां सुखसुखाभ्यां पिबतीति ।)

पा + कः ।) हस्ती । इत्यमरः । २ । ८ । ३४ ॥

(यथा, माघे । ३ । ६७ ।

“तेजोमहद्भिस्तमसेव दीपै-

र्हिपैरसन्नाधमयामभूवे ॥”)

पुं, नाशकेशरः । इति रत्नमाला ॥

द्विपथं, स्त्री, (द्वयोः पथोः समाहारः । तद्विधा-

र्धेत्वादिना समासः । “कृत्पूरब्धः पथामानते ।”

५ । ४ । ७४ । इति अः ।) पथद्वयम् । दोमाता

पथ इति भाषा । तत्पण्यायः । चारुपथः २ ।

इति हेमचन्द्रः । ४ । ५२ ॥ द्वौ पथानौ यन्ने-

त्यर्थे, त्रि ॥

दिपदः, पुं, (द्वे पदे यस्य ।) मधुव्यः । (यथा,

महाभारते । १ । ७४ । ५६ ।

“ब्राह्मणो दिपदां श्रेष्ठो गौर्वरिष्ठश्चतुस्सदाम् ॥”)

देवः । पक्षी । राक्षसः । यथा, प्रबसारे ।

“द्विपदेऽपि चतुर्भेदा वृदेवपक्षिराक्षसाः ॥”

दिपदराशिः, पुं, (द्वे पदे यस्य । स चादौ राशि-

चेति ।) मिथुनम् । तुला । कुम्भः । कन्या ।

धनुषः पूर्वार्द्धम् । यथा, ज्योतिस्तत्त्वे ।

“मिथुनतुलाघटकन्यादिपदाश्चाष्टापपूर्व-

भागश्च ॥”

दिपमदः, पुं, (दिपस्य हस्तिनो मदः ।) हस्ति-

मदः । इति राजनिर्वहणः ॥

द्विपर्णी, स्त्री, (द्वे द्वे पर्ण्ये यस्याः । डीप्) वन-

कोली । इति रत्नमाला । पर्णद्वययुक्ते, त्रि ॥

द्विपात्, [द्वि] त्रि, द्वौ पादौ यस्य सः । (पादस्य

पादभावः ।) पादद्वययुक्तः । इति सुग्धबोध-

याकरणम् ॥

द्विपातं, स्त्री, (द्वौ पादौ परिमाणमस्य । “पञ्च-

पादमावशताद् यत् ।” ५।१ । ३४ । इति यत् ।)

द्विगुणदहः । इत्यमरः । २ । ८ । २७ ॥

दिपायी, [त्रि] पुं, (द्वाभ्यां सुखसुखाभ्यां पिब-

तीति । पा + णिनिः ।) हस्ती । इति हारा-

वली । २४ ॥

दिष्टः, पुं, (द्वौ दृष्टौ यस्य ।) राजभेदः । तत्-

पण्यायः । ब्रह्मसम्भवः २ । इति हेमचन्द्रः ।

३ । ३५६ ॥

द्विविन्दः, पुं, (द्वौ विन्दु यस्य ।) विसर्गवर्णः । यथा,

विन्दुद्विविन्दुमात्रौ वर्णौ क्रमास्तुवौ सर्वौ कः ।

इति सुग्धबोधयाकरणम् ॥ श्रुत्यङ्गयश्च ॥

दिमातृजः, पुं, (द्वाभ्यां मातृभ्यां जायते इति ।

जन + कः ।) गणेशः । इति हेमचन्द्रः । ४।२१० ॥

द्विसुखः, पुं, (द्वे सुखे यस्य ।) राजसर्पः । इति

हज्जाशुषः । सुखद्वययुक्ते, त्रि ॥

द्विसुखा, स्त्री, (द्वे सुखे यस्याः ।) कर्करी । इति

शब्दचन्द्रिका ॥ गाडु इति भाषा । जलौकाः ।